

ובשעתה דאתמשכן שעורי חוררי דעתיק יומין, לשערי חזיר אפין, כתיב,
(משלו א) חכבות בחוץ פרנה. מי בחוץ. בהאי זעיר אפין.
דמתחרון תרי מוחי.

תרי מוחי סלקא דעתך. אלא אימא ארבע מוחי. תלת מוחי דהו בזעיר
אפין, ואשתכחו בתלת חללי גיגלגתא דרישא. וחד מוחא שקייט
על בריה, דכליל כל תלת מוחי. אתmeshcn מגיה משיקן קלין שקיין,
בשערי חוררי. בהאי זעיר אפין לתלת מוחי דביה.

ומשתבחן ארבע מוחי בהאי זעיר אפין. בגין כה אשתלים אربع פרשיות
דכתיבין בתקפין, אתכליל בהו שמא קדישא דעתיק יומין,
עתיקא דעתיקין, וזעיר אפין. בהאי הוא שלימותא דשמא קדישא. דכתיב,
(דברים כח) וראוי כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עלייך ויראו מטה. שם יי.
שם יי ממש, דיןנו ארבע רהיטי בתי דתפין.

ובגין כה, חכבות בחוץ פרנה. דהכא משפטהין. דהא עתיקא דעתיקין,
סתימה דסתימין, לא אשתח, ולא זמין חכמתא דיליה, מושום
דאית חכמתא סתימה דכלא ולא אתרפיש. ובגין אתחרון ארבעה מוחין
בהאי זעיר אפין. אתmeshcn ארבע מבועין מגיה לארבע עיבר, ומתרפישו
מהדר מבועא, דיןפיק מפלחו. ובגין כה איןנו ארבע.

וთאנא, האי חכמתא אתכלילא באربع, אתmeshca בהני שעורי, דיןנו
פלין תלין על תלין. (נ"א הו) וכלהו קשין ומקיפין, ואתmeshco
ונגידו כל חד לסתורי. ואלף אלף ורבוא רבנן תלין, מניחו דיליתהון
בחושבנה. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) קוווצתו מלפלים. תליל תלים.
וכלהו קשין ומקיפין לאתחרון, בהאי חלמש פקיפה. וכיהאי טנרא דין
פקיפה. עד דעתך נוקבין מבועין מתחות שערא, ונגידין מבועין פקיפין
לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר. בגין דהני שעורי אוכמי וחושבן, כתיב
(איוב יב) מגלה עמקות מפני חשך ויוציא לאור צלמותה.

וთנא, הני שעורי דדיקנא תקיפין (בלחווי) משאר שעורי דרישא, מושום דהני
בלחודייהו מתפרש ומשטכחן, וายนון מקיפין באורהיהו. אםאי
תקיפין. אי תימא, מושום דכלחו דינא, לאו הלי, הדא בתקונין אלין
אשתכחו רחמי (ויא). ובשעתה דנחתין תליסר מבועי נהרי דמשחא, אלין
כלחו רחמי.

אלא פאנא, כל הני שעורי דדיקנא, כלחו מקיפין. מי טעם. כל איןון
דרחמי, בעין למחי תקיפין. לאכפייא לדינא. וכל איןון דין
динא, הדא מקיפין איןון. בגין כה ובין כה בעין למחי מקיפין, מתרין